

ternationaliseringen i nogle tilfælde, de er affødt af det indre marked, og de er affødt af den almindelige harmonisering på EU-området. Derfor er der efter vores opfattelse brug for en strategi, som er på to planer: for det første et EU-plan og for det andet et nationalt plan.

Da en række af de udfordringer, vi har på skatteområdet, er grænseoverskridende, må de også i nogle tilfælde løses som værende grænseoverskridende, dvs. på internationalt niveau og i den forbindelse naturligvis også på EU-niveau. Der skal efter vores opfattelse være minimumssatser i EU for selskabsskatten, så landene ikke konkurrerer med hinanden om at få den laveste selskabsskat. Der skal også efter vores opfattelse være minimumsregler i EU for en række miljøskatter af hensyn til miljøet. Miljøproblemer er grænseoverskridende, og derfor er det nødvendigt, at man løser dem også på tværs af landegrænser og ikke alene satser på, hvad vi kan gøre i Danmark. Og endelig drejer det sig om minimumssatser, også når det er på giftskatteområdet, fordi der også her er tale om ting, som kan ramme ét land, hvor man i virkeligheden presses til det fra andre lande.

Derfor er det efter vores opfattelse nødvendigt med et værn, som skal skabes inden for EU på nogle minimumssatsområder, og når det i den forbindelse drejer sig om selskabsskatten og CO₂-afgifter og nogle benzinafgifter, så ved vi, at der er nogle lande, der vil stritte imod, der er nogle lande, der ikke vil have disse ting indført, vi ser i forbindelse med selskabsskatten nogle lande, der stadig væk vil sætte deres ned, og så må vi sige, at den måde, vi kan presse det igenem på, er, at man også benytter sig af kvalificeret flertal. Det, der er afgørende for os i den forbindelse, er, at man løser nogle grænseoverskridende problemer ved, at man træffer beslutninger i fællesskab.

Økonomiministeren var inde på et forsvar omkring ØMU'en. Efter vores opfattelse er den endelige sikring af nogle minimumsregler inden for EU en sikring imod, at vi behøver at have ØMU'en – dem, der mener, at man skal have ØMU'en. Og derfor er det afgørende for os, at man netop benytter sig af de muligheder, man har, for at træffe beslutninger i fællesskab, og hvis ikke man kan tvinge nogen til det ud fra nogle fælles formål, ja, så er man nødt til at gøre det, ved at man stemmer ud fra et kvalificeret flertal.

På den baggrund skal jeg så på Socialistisk Folkepartis vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at en stigende internationalisering og EU's krav om øget harmonisering har ført til konkurrence landene imellem om lavere selskabsskatter, samtidig med at det eksisterende skatte- og afgiftssystem kommer under pres.

På denne baggrund opfordres regeringen til – på den kommende EU-regeringskonference at tage spørgsmålet op om at fastlægge minimumssatser for selskabsskatten og miljø- og sundhedsafgifter, samtidig med at indkomstskattesystemet fastholdes som et nationalt anliggende, og – over for Folketinget inden 1. oktober 2000 at fremlægge en vurdering af, i hvilket omfang eksisterende skatter og afgifter skal justeres med den konsekvens, at andre skatter og afgifter må forhøjes, eller nye skatter og afgifter må indføres, for at velfærdssamfundet kan opretholdes.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 18).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår her efter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge hr. Aage Frandsen, om SF har velgennemtænkt, hvad en beslutning af den art, som SF nu foreslår, i virkeligheden kunne føre os ud i.

Jeg spørger, fordi der som omtalt bl.a. i Børsen i dag jo foregår en diskussion i Socialdemokratiet, hvor et flertal i Socialdemokratiets Europaudvalg har samme holdning som den, SF her har fremsat forslag om, men hvor et mindretal advarer imod den, og efter min opfattelse med god grund. For hvad ville konsekvensen være, hvis den danske regering åbnede mulighed for at komme med sådanne nye forslag på regeringskonferencen?

Hvordan vil hr. Aage Frandsen og regeringen kunne sikre, at det forslag, som SF fremsætter her, bliver det eneste forslag inden for social- og skatteområdet, som kan komme til behandling, og at der ikke vil komme en lang række